

COMUNICACIÓ

NR 4142

ESTAVEU DE LA COMISSIÓ D'ACTIVITATS CIVIQUES DEL MARESME OCCIDENTAL nº 9

MAIG - JUNY 1974

UB
CEDO
DIPLO
EJ

ELS NOSTRES PREUS DE CADA DIA

Malgrat les declaracions oficials, el cost de la vida ha continuat pujant, moltes vegades camuflat per la pretesa crisi d'energia. Aquesta crisi ha servit moltes vegades per obtenir beneficis que d'altra manera no s'haurien aconseguit. I evidentment aquest benefici sempre són a costa del poble que es troba sense una informació real dels preus que l'envolten. La crisi d'energia en bona part ha estat una excusa per augmentar preus, i tot de productes que no tenen res a veure amb la crisi.

Pues, si no es un O.V.M.I., es un precio.

L'home de la nostra societat es veu empès a treballar cada dia més per poder comprar les mateixes coses. Es un procés inhumà que cal denunciar, perquè aquest es un mitjà més que utilitza el Poder per fer callar a la gent, i fer-la entrar al carreró sense sortida de la societat de consum.

El nivell de vida al nostre país està sempre per sobre dels salaris. Fins i tot les estadístiques oficials ho reconeixen.

Ultimament a aquest desnivell s'ha accentuat de tal manera que el govern es va veure obligat a augmentar el salari mínim. Però es del tot evident que aquest encara es insuficient. I no és de cap manera vàlida la resposta de que ningú cobri el salari mínim perquè les altres compensacions econòmiques de la empresa poden ser variades; en canvi el salari mínim no pot variar mai. Tenint en compte la insuficiència de l'actual salari mínim, l'assemblea d'enllaços sindicals del Paper i Arts gràfiques opinava que, concretament a la nostra comarca, la quantitat mínima que necessita una família amb dos fills es 600 ptes. El mateix opinaven els enllaços del sindicat de la construcció.

Tot problema econòmic pre-suposa en el fons, un problema polític: un problema de la distribució de riquesa. En aquest context veiem que el panorama a casa nostra no es gens afalagador per les capes populars. El panorama es el següent: sous baixos, preus alts, hores extres per poder subsistir i repressió si algú vol protestar. FINS QUAN?

SELECTIVIDADES:

discriminación, subdesarrollo, arbitrariedad, colonización, represión

LA SELECTIVITAT

Per plantejar-nos el problema de la selectivitat, hem de veure la situació del capitalisme en el nostre país, que té el problema de la necessitat de ma d'obra qualificada que permeti obtenir un desenvolupament econòmic que li dongui accés al Mercat Comú i pugui fer-se amb els principals imperis capitalistes del món. El govern, identificat amb les necessitats del desenvolupament capitalista, sotmet a la ensenyança a aquests interessos econòmics, d'aquesta manera aconseguix la màxima eficiència dels treballadors, capacitat per augmentar tot el procés de producció. Per això, la Llei General d'Educació posa obstacles que impedeixen passar a estudis superiors, donant via lliure als estudis en les escoles de formació professional.

POR UNA ENSEÑANZA
DEMOCRATICA Y POPULAR !!

La minoria que supera aquestes proves, lògicament serà la que hagi pogut pagar-se una millor educació en escoles privades (demostrant-se que l'ensenyança privada supera a l'estatal) quedant reduït així el accés a estudis superiors a les classes mitjanes i obreres. Aquesta és frena i aparta a milers d'estudiants el que

UB
Biblioteca General

ja europea arriba als 1.400. Amb aquestes dades veiem que no sobren estudiants, el
falten son instal·lacions, professorat, material, etc... fruit del escàs pressupost
licat a la educació (13,75%, junt amb Grecia, es el país europeu que menys pressu-
st dedica a la educació), arrel de la poca qualitat de la educació en Espanya. Sem-
e extencany parlar de selectivitat en un país com el nostre, on falta encara força
acabar amb l'analfabetisme i on hi ha una manca de mils de llocs escolars.

selectivitat té el seu inici en les diferències de classes, al ésser una selecti-
tat purament econòmica. La seva unica i total desaparició la optindrem per un desen-
lupament històric que origini una societat sense classes. Es a dir, en tots els paï-
s del món existeix la selectivitat i es vigent actualment. Però lo trist, vergonyós
que tenim que censurar, es que en el nostre país, sotmés als interesos del capita-
isme, on no es conta per res amb la classe obrera, es pretengui legalitzar aquesta
lectivitat, fent-la un dispositiu legal, que atempta i destrueix un dels princi-
lis drets humans: que es el que té tota persona a poder ampliar la seva cultura fins
màxim de les seves possibilitats intel·lectuals (no econòmiques)

INFORMACIO ... INFORMACIO ... INFORMACIO ... INFORMACIO ... INFORMACIO ... INFORMA

VILASSAR DE MAR

proxi evident per tots o almenys tots
ls que no volen veure que un dels sec-
rs més greuament afectats per la desas-
osa politica del regim, es el camperol.
cretament al nostre poble, aquest fet
esdevingut molt més palpable en el
ra dels darrers temps (aproximadament
es de fa 5 anys). I així podem observar
m molts camps que fins fa poc eren
ltivats per els pagesos vilassanencs i
e servim d'abast alimentici a un bon
mbre de persones (obr hem de recordar
e el Maremma en general constitueix u-
a de les comarques agricòles més riques
productives de la provincia), es van
nvertir en zones urbanistiques i resi-
ncials: pisos i més pisos per tot arreu.
lió fa que Vilassar de Mar vagi adqui-
nt un caire molt concret i que molt be
e defineix amb una frase que ja comença
er popular: ja de "poble-dormitori",
a la classe mitja barcelonina es desfo-
a de les tribulacions ciutadanes els
re de setmana.

port afany d'edificar en zones cultiva-
es suposa un greu atemptat per l'agri-
ltura i el desenvolupament de la poge-
ta. Es son, creiem, els principals mo-
es que provoquen aquest fet: per un can-
t hi han els pagesos que, festiguejats
e que llur treball de la terra no ren-
ixi el que caldria, opten per vendre-
i viu de altra cosa o bé van tirant
egons el que els han pagat. I per altra
ada, hi han els que queden "enllupr-

Però aquest trist desenllaç és logíc en
un país on el govern no s'ha preocupat mai
de protegir i millorar l'agricultura. A-
part d'aquest aspecte, aplicable a molts
sectors agricòles espanyols, podem dir que
a Vilassar, el departament d'Obres Públi-
ques no s'ha enmoinat gaire del urbanisme
del poble, ni tant sola esteticament, ja
que en molts casos no s'ha respectat la
planificació urbana en quan a l'alçaria
dels edificis, zones dedicades a espais
verds, de les que tan mancats ens trovem,
traçats de carrers... Es clar, com que
alguns dels beneficiats en tot això per-
tanyen al propi departament!

Davant d'aquesta exposició, volem fer un
crit a l'atenció pública perquè s'adori
de la importància que té el camp a Vilas-
sar de Mar com a tota la comarca i denun-
ciar a aquells que per mitjà del seu càr-
rec a l'ajuntament (en aquest cas concret
Obres Públiques) s'aprofiten per fer el
que volen de la planificació del poble,
segons els seus beneficis.

PREMIA DE DALI

En aquesta ocasió volem parlar d'un fet
(extensible a d'altres pobles) que demo-
tra una vegada més el caracter antipopu-
lar i antidemocratic de l'ajuntament ac-
tual, femben que varem analitzar dotin-
guidament en el nº que dedicarem a les úl-
times eleccions municipals i on veiem que
el poble està totalment al marge del que
es cou i es decideix als ajuntaments. Ho
esaltres coherentment, noua ens "enfarem
totalment" del que passa al nostre po-

següent. fins fa un temps, els plens municipals es celebraven cada mes, però esolia que de cop i volta, sense demanar opinió a ningú; des de dalt, es va decidir que els Plens es farien cada tres mesos. Evidentment aixó denotava una total falta de respecte envers els consellers i el poble en general i provocà algunes reaccions amb les quals s'aconseguí que els Plens es fessin cada dos mesos en lloc de cada tres. Les decisions es prenen cada vegada més sense consultar i aquest tipus de decisions preses des de dalt deixen clar una vegada més, el caràcter arbitrari i dictatorial del sistema polític actual; permet veure que qui té la paella pel mànec a nivell local es l'alcalde.

MASNOU

Cada matí es pot veure a les dos estacions de Masnou, com un nombre gran d'estudiants esperen els trens per tal d'anar a Mataró, Badalona o Barcelona. Per què? Bé es veritat que les escoles que hi han son insuficients (Escoles Nacionals, i tres petites Academies), però, què s'ha fet del famós institut?

Fa ja cinc anys que va ser aprovada la seva construcció, votat-se el pressupost, l'ajuntament d'Alella va cedir els terrenys, però l'únic construït ha estat el pont, necessari per travessar la riera que separa els terrenys de la carretera. Mentres, els estudiants segueixen havent de pagar els gastos de transport per anar als instituts.

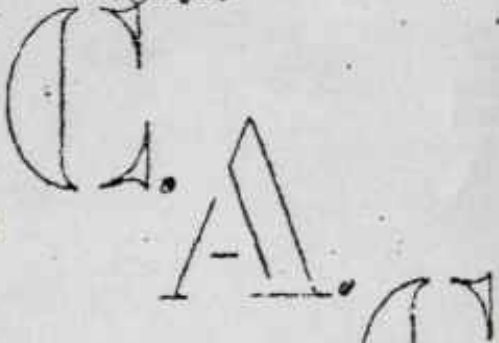
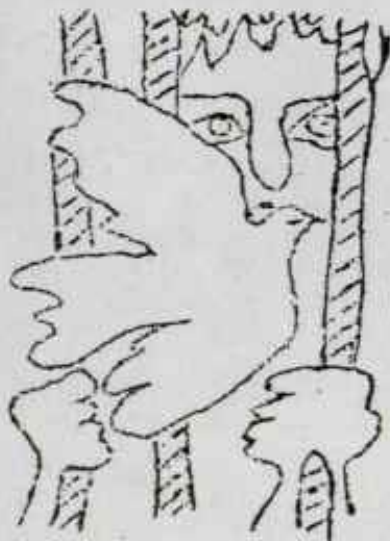
Què espera l'ajuntament? Que se'n han fet dels diners destinats al institut? Per contra, veiem que per construir el port, s'han afanyat molt, un port, a més, del qual en disfrutaran quasi exclusivament els estúdjants acadèmics de Barcelona.

Queda en mans dels mancomunos, el buscar formes per tal de que l'ajuntament es fixi més en els problemes de la vila, demanant informació, o la construcció del institut.

La denuncia pública de una situació vergonyosa, sempre es admirable. Per aixó, i en principi, ens admirarem de la valentia del "Correo Catalán" que en un article del passat dia 1, denunciava la manca d'escolaritat en la nostra població, si tenim en compte que la manca d'escolaritat en aquesta i en totes les ciutats d'Espanya, ha estat des de la "pau" de Franco, no sols mantinguda, sino sostinguda.

No es cap secret que quant menys s'apiga un poble, més manejable pot arribar a ser. I més si bones dosis de substitutius, degudament controlats, fent també que incontractades lectures que ens parlen, entre altres coses, per exemple de llibertat, drets de l'home siguin tan subversius que pintar-ho en les parets suposi presó i tortures. Per aixó, repetim, en principi, ens admira. Serà aixó la tant anomenada obertura? Es que el exemple de Portugal ha fet moure lo immovable des del 39? O potser el 49% de França o el referendum d'Italia? O la bellesa dels triptijocs de'n Nixon front el Watergate han fet moure les pedres que guardaven la innocencia del sofriment ibèric?

Però, si profunditzem una mica, només el suficient, ens adonarem que la trampa no es tan hàbil, ni el truc tan subtil. La millor manera de defensar qualsevol fet que se'n escapa de les mans, es, sens dubte, la propia denuncia d'aquest fet. Si controlem la denuncia, controlem, en part, el fet. Si, de pas, amb una de freda i una de calenta, minimitzem al màxim, al final, potser una lectura ràpida ens farà veure guanyadors ens sola hi hauria d'haber vergonya.

En el nº passat, tratàvem de tota una sèrie de conseqüències a que porta l'actual sistema en l'administració Municipal. A Vilassar de Dalt, en poc temps, hem patit en dues ocasions, ens referim al problema de l'aigua i als impostos. En primer lloc, la qüestió de la manca d'aigua al nostre poble ens de nostra la poca preocupació per part dels responsables de garantir tots els serveis municipals. Es a dir, els funcionaris, es que només serveixen per avançar el cobrament dels impostos? Res més? La gent que protesta a l'ajuntament, no ja pel cobrament indagut, sinó perquè se'ls hi cobra dues coses repetides, allí no troba a cap responsable que els pugui donar cap explicació. On és el secretari? Es que potser no dona la cara perquè la gent té raó? Els rebuts que es presenten han estat confeccionats amb màquines tipus I.B.M. però els resultats son desastrosos com podem veure. Llavors, com es va fer la recollida de dades? Quin interès van tenir les responsables de l'administració en vigilar que les coses es fessin ben fetes, i en particular, el secretari? Perque, aixó sí, el poble es el que ha hagut de pagar tot aixó i el mateix poble es el qui es veu perjudicat! Les C.A.C. denunciem aquesto fets, que denoten una política confussionista fosca. No podem tenir una confiança en els nostres administradors mentre aquests no puguin ésser controlats per la gent del poble, mentre aquest no se'l mantingui informat i s'acceptin els seus suggeriments i crítiques i que els caps de l'administració municipal, no siguin elegits per sufragi popular. Es a dir, mentre no existeixi una gestió democràtica municipal, que actualment, dintre de les estructures del nostre sistema polític, no pot donar-se.

Els pobles hem de ser conscients que no se'ls hi podrà donar la veu i vot, mentre no existeixi un veritable marc d'opinió i crítica, on tothom pugui manifestar-se, sigui qui sigui, per portar a terme una gestió municipal. Es a dir, en un

marc de llibertat d'opinió, associació, i d'expressió, en una paraula, en un marc de llibertats polítiques, la gent dels pobles podrà afirmar-se com a dirigent de la política municipal i a la vegada tenir les seves responsabilitats. Que no se'ls hi faci pagar els plats trencats per una sèrie d'actes que no en són responsables, sino que el poble tingui vot i veu i accepti les SEVES responsabilitats.

